

בש"פ 820/23 - זיו מיודיק נגד מדינת ישראל

בבית המשפט העליון

בש"פ 820/23

לפני: כבוד השופט ח' כבוב

העורר: זיו מיודיק

נגד

המשיבה: מדינת ישראל

ערר על החלטתו של בית המשפט המחוזי בבאר שבע
במ"ת 13951-04-22 שניתנה ביום 22.01.2023 על
ידי כבוד השופט נ' אבו טהה

תאריך הישיבה: י' בשבט התשפ"ג (01.02.2023)

בשם העורר: עו"ד אריאל פיצ'וטקה

בשם המשיבה: עו"ד יוסף קנפו

החלטה

1. לפני ערר לפי סעיף 53(א) לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה - מעצרים), התשנ"ו-1996 (להלן: חוק המעצרים), על החלטת בית המשפט המחוזי בבאר שבע (כבוד השופט נ' אבו טהה) במ"ת 13951-04-22 מיום 22.01.2023, והתנאים שנקבעו בגדרה לשחרור העורר לחלופת מעצר בדמות פיקוח אלקטרוני.

הרקע לערר והערר

2. נגד העורר ואחיו (להלן: אסף) הוגש כתב אישום המייחס לו עבירה של סיוע לרצח, לפי סעיפים 300(א) ו-31 לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן: החוק); ולאסף עבירות של רצח, לפי סעיף 300(א) לחוק וחבלה בכוונה עמוד 1

מחמירה, לפי סעיף 329(א)(1) לחוק.

3. על-פי המתואר בחלק הכללי של כתב האישום, העורר הוא אב לשלושה בנים: י.מ., אלעד ועידו (להלן: משפחת מיודיק). מר יואב בוכבות (להלן: המתלון) וגרושתו גב' ענת דרעי (להלן: ענת) הם הורים לשלושה בנים: ר.ב., ים (להלן: המנוח) וגל (להלן: ביחד: משפחת בוכבוט). בין משפחת מיודיק למשפחת בוכבוט סכסוך קודם שטיבו אינו ידוע במדויק למשיבה.

4. על-פי העובדות הנוגעות לאירוע מושא ענייננו, ביום 23.02.2022, העלה אלעד סרטון ובו נראה כלבו עושה צרכיו על חומת ביתה של ענת, שהיא שכנתו, וברקע נשמע קולו של אלעד אומר "תשתין על גל וים". בעקבות הסרטון גל יצר קשר עם אלעד, ובין השניים נוצר עימות מילולי בטלפון. בעקבות כך, פנה אלעד לאספ ועתדן אותו במאורע, וזה פנה אל גל ולמתלון, ציין בפניהם כי מעתה "הוא בתמונה" ואיים עליהם כי יפגע בהם. המתלון, אשר חשש מפני אספ, יצר קשר עם מר דורון בלטי (להלן: דורון), אשר מכיר את אספ ואת העורר, סיפר לו על אודות האירוע, וביקש ממנו לגשר בין הצדדים. באותו יום, דורון יצר קשר עם העורר ואספ, ויזם מפגש עם הצדדים במטרה להשכין שלום ביניהם.

5. המתלון, המנוח ור.ב. הגיעו ברכבו של המנוח לאזור המשקיף על ביתו של העורר (להלן: הבית), והמתניו שם עד שהגיע דורון. לאחר מספר דקות הגיע דורון אל הבית, ולאחר שנכנס, התקשר למתלון וביקש ממנו להגיע לבית לבדו תוך שציין כי "הכול בסדר".

6. בשעה 22:25 לערך, הגיעו המתלון, המנוח ור.ב. ברכב אל הבית. המתלון ירד מהרכב וביקש מילדיו שיישארו שם, וככל שלא ישוב תוך זמן מה, שיבדקו לשלומם. המתלון הגיע לבית, ולווה על-ידי העורר לחצר האחורית, שם המתניו אספ ודורון.

7. בפתח השיחה ביקש המתלון לשים את האירוע ואת הסכסוך בין המשפחות מאחוריהם. לפתע, אספ סתר את המתלון בפניו. בתגובה לכך, המתלון קם ממקומו, והחל לצעוד לכיוון היציאה מהבית, בעוד שהעורר ניסה למנוע ממנו להתקדם. אז, התקרב אספ אל עבר המתלון כשבדיו סכין וניסה כביכול לפייסו, וכאשר חיבק אותו, סובב אותו לכיוונו ודקר אותו בבטנו התחתונה.

8. בעקבות כך, צעק המתלון לעבר המנוח, תוך שהוא יוצא מהבית וקורא לבניו. המנוח, גל ור.ב. יצאו מהרכב ורצו אל תוך הבית, כשבידם של כל אחד מהם סכין, ובין הצדדים החל עימות. במהלך העימות, נדקר המנוח בחזהו. בשלב זה, אספ החל להתקרב בצורה מאיימת אל עבר המתלון – אותו החזיק העורר מאחור ולא אפשר לו לזוז – כאשר הסכין עודנה בידו. המנוח, שחשש לחיי אביו, דלק אחר אספ, אולם בהגיעו בסמוך אליו מעד ונפל לרגליו. אספ הסתובב והחל לדקור את המנוח מספר פעמים בחזהו ובגבו. ר.ב., בניסיון לסייע לאחיו, השליך אבן לעברו של אספ, אשר פגעה בכתפו. פגיעה זו הדפה את אספ לרגע, אולם זה מיד המשיך לדקור את המנוח. כאשר המנוח ניסה לקום מהרצפה, ניסה אספ לשסף את עורפו, אולם במהלך הדברים נפלה מידו הסכין. המנוח קם, צעד מספר צעדים, וקרב לרצפה על פניו. לאחר מכן, אספ הרים את הסכין.

9. המתלון ביקש מהעורר שישחררו, משום ש"הוא לא נושם" וש"המעיים שלו בחוץ", אולם זה השיב לו "לא תצאו מפה חיים היום". ר.ב., אשר חשש לחיי אביו, המשיך להשליך אבנים לעבר אספ, עד שזה החל לרדוף אחריו בניסיון לדקור אותו, ותוך שאמר לעברו "אני ארצח אותך". בשלב זה, החלה ענת להתחנן שאספ לא יפגע בבנה, ובמקביל היא ושכנים נוספים הזעיקו את כוחות ההצלה.

10. לאורך כל המתואר החזיק העורר את המתלון בחוזקה ולא שחררו, וזאת על אף הפצרתו שיאפשר לו לעזור

לילדיו. רק לאחר שהתערבה אחת מן השכנות שוחרר המתלונן מתפיסתו של העורר.

11. אסף, אשר זיהה כי כוחות ההצלה החלו להגיע, העביר את הסכין לידי העורר' ביקש ממנו להחביאה, ונמלט מזירת האירוע. העורר נטל את הסכין, שטף אותה והניחה בכיור המטבח מתחת לכלים אחרים.

12. בסופם של דברים, נגרם למתלונן דקירה באורך של כ-4 ס"מ בבטנו והוא נזקק לטיפול רפואי כירורגי; והמנוח מצא את מותו.

13. בד בבד עם הגשת כתב האישום הוגשה בקשה לעצור את העורר ואשד עד לתום ההליכים נגדם.

14. ביום 03.08.2022, קבע בית המשפט המחוזי (כבוד השופטת ר' תורן) כי קיימות ראיות לכאורה הקושרות את העורר לביצוע המיוחס לו ושקיימת עילה למעצרו. בהתאם לכך, הורה בית המשפט על מעצרו של העורר עד לתום ההליכים המשפטיים נגדו.

15. על החלטה זו הגיש העורר ערר לבית משפט זה, במסגרתו השיג הן על הקביעה בדבר קיומן של ראיות לכאורה; הן על החלטת בית המשפט המחוזי להורות על מעצרו מבלי לבחון חלופות מעצר אפשריות ומבלי להפנותו לקבלת תסקיר מעצר. ביום 18.10.2022, קיבל בית משפט זה את הערר באופן חלקי (בש"פ 5627/22, השופטת ר' רון), והורה על קבלת תסקיר מעצר בעניינו של העורר.

16. במהלך הדברים הוגשו שלושה תסקירי מעצר. בתסקיר הראשון לא בא שירות המבחן בהמלצה לשחרר את העורר לחלופת מעצר (להלן: התסקיר הראשון). בית המשפט הורה על הגשת תסקיר משלים, היות ולא נבחנה ההיתכנות לשחרר את העורר לחלופת מעצר מסוג פיקוח אלקטרוני בתסקיר הראשון (להלן: התסקיר השני). אף בתסקיר השני לא בא שירות המבחן בהמלצה לשחרר את העורר לחלופת מעצר, אם כי צוין, ש"במידה ותוצע חלופה שעדיין תענה על הריחוק הגיאוגרפי ויהיה בה גורם סמכותי שיוכל להשגיח על [העורר - ח.כ.] לאורך זמן נוכל לבדקה...". ביום 20.12.2022, הורה בית המשפט המחוזי (כבוד השופט ד' בן טולילה) על הגשת תסקיר שלישי (להלן: התסקיר השלישי), ובו תבחן חלופת מעצר חדשה, תוך שיבחן שוב חמו של העורר מר דוד ביטון (להלן: דוד) כמפקח אפשרי. שירות המבחן מצא את המפקחים המוצעים מתאימים לפקח על העורר, ואת ביתו של דוד בבאר שבע כמתאים למקום חלופת המעצר.

17. ביום 22.01.2023, לאחר שהוגשה חוות דעת מטעם הפיקוח האלקטרוני, הורה בית המשפט המחוזי (כבוד השופט נ' אבו טהה) על שחרור העורר לחלופת מעצר בפיקוח אלקטרוני בביתו של דוד. במסגרת החלטה זו, קבע בית המשפט תנאים לשחרור העורר לחלופת מעצר, הרלבנטיים מביניהם לעניינו הם: שבכל עת ישהו עם העורר שני מפקחים; והפקדת ערבות בסך של 150,000 ש"ח.

18. על החלטה זו הוגש הערר שלפניי.

19. למען שלמות התמונה יוער, כי ביום 25.01.2023, הורה בית המשפט המחוזי על מעצרו של העורר עד לתום ההליכים, וזאת - עד שיוכל לעמוד בתנאים שנקבעו בהחלטה מיום 22.01.2023 כתנאי לחלופת המעצר.

20. לטענת העורר, התנאים שנקבעו לצורך שחרורו לחלופת טוען מחמירים יתר על המידה. אשר לתנאי של הפקדת ערבון - העורר מציין, כי בדיון שהתקיים ביום 11.01.2022, ציין בית המשפט כי יקבע ערבון בסך של 100,000 ש"ח, כאשר לאחר מכן העלה את הסכום ב-50,000 ש"ח ללא כל סיבה הנגלית לעין. עוד טוען העורר, כי הפסיקה עליה הסתמך בית המשפט בקביעת ערבון בסכום זה איננה רלבנטית לעניינו, היות שאלה נבדלים מעניינו באופן מהותי. אשר לתנאי של שני מפקחים - העורר טוען, כי הצבת תנאי זה משמע הותרו מאחורי סורג ובריא, היות שהעורר אינו

יכול לעמוד בו, ובית המשפט אף היה מודע לכך. בהתאם לכך, עותר העורר להפחית את תנאי הערבון שנקבע; ולהפחית את דרישת הערבים, כך שיידרש שישה איתו ערב אחד בלבד.

21. בדיון שנערך לפניי היום, יום 01.02.2023, טען בא-כוח המשיבה כי אין מקום לקבל את הערר. לשיטתו, התנאים שנקבעו לצד חלופת המעצר שנקבעה אינם חורגים מן המקובל, בשים לב לחומרת העבירה המיוחסת לעורר. כמו כן, ציין בא-כוח המשיבה, כי ראוי היה להשיג על החלטת בית המשפט המחוזי בדרך של הגשת בקשה לעיון חוזר, ולא, לעומת זאת, ערר.

בא-כוח העורר חזר על עיקרי טיעוני שבכתב, תוך שהדגיש כי העורר אינו יכול לעמוד בתנאים שקבע בית המשפט המחוזי.

דיון והכרעה

22. לאחר שעיינתי בעררעל נספחיו ונתתי דעתי לטענות הצדדים ובאי-כוחם, באתי לכלל מסקנה כי דין הערר להידחות.

23. בהתאם לסעיף 21 לחוק המעצרים ופסיקת בית משפט זה, יש לעצור נאשם בפלילים עד לתום ההליכים המשפטיים נגדו בהתקיים שלושה תנאים: קיומה של עילת מעצר; קיומן של ראיות לכאורה הקושרות את הנאשם לביצוע המיוחס לו בכתב האישום; והיעדר אפשרות להגשים את מטרת המעצר בפועל בדרך של חלופת מעצר (בש"פ 814/23 פלוני נ' מדינת ישראל, פסקה 12 (31.01.2023)). הסוגיה הרלבנטית לפניי נוגעת לחלופת המעצר, ובפרט לתנאים שנקבעו כתנאי לה.

24. כידוע, בין עוצמתה של עילת המעצר לבין מידת נכונותו של בית המשפט לשקול חלופת מעצר קיימת מקבילית כוחות (בש"פ 6722/15 ניג'ם נ' מדינת ישראל, פסקה 10 (26.10.2015)). כך, שמטבע הדברים, ככל שהעבירה המיוחסת לנאשם חמורה יותר, כך גובר הנטל המוטל עליו לשכנע את בית המשפט כי ניתן לאיין את מסוכנותו בדרך של חלופת מעצר. בענייננו, מדובר בעבירה של סיוע לרצח, אשר מבחינה מסוימת אף קרובה לעבירת הרצח - אשר שתיהן מן החמורות עלי ספר (בש"פ 2261/18 עותמאן נ' מדינת ישראל, פסקה 19 (30.03.2018)).

25. אין חולק, כי כתב האישום מפרט פרשה חמורה ביותר בנסיבותיה, ובראשה - רצח של בן לעיני אביו. מבלי לקבוע מסמרות בדבר, ולכאורה, העורר נטל חלק של ממש בפרשה, וסייע לאסוף בביצוע המעשים המתוארים לעיל. בהתאם לכך, על כתפי העורר נטל כבד במיוחד לשכנע את בית המשפט, כי ניתן לאיין את מסוכנותו.

26. כמו כן, הלכה היא, שבית משפט זה אינו נוטה להתערב בתנאים שנקבעו על-ידי הערכאה הדיונית לשחרורו של נאשם לחלופת מעצר, פרט למקרים בהם נפלה טעות של ממש בהחלטה (בש"פ 3858/22 פלוני נ' מדינת ישראל (20.06.2022)). לא מצאתי כי נפל פגם בהחלטת בית המשפט המחוזי, ואף סבורני כי זה עשה עם העורר חסד.

27. על בית המשפט, בבואו להכריע בדבר מעצרו של נאשם עד לתום ההליכים, להעמיד על כפות המאזניים את חירותו של הנאשם מצד אחד (אשר עודנו נהנה מחזקת החפות); ואת האינטרס של הגנה על שלום הציבור ובטחונו מפני מסוכנותו, מן הצד השני (בש"פ פאלקיעאן נ' מדינת ישראל, פסקה 11 (22.12.2022)); בש"פ 1409/17 מדינת ישראל נ' קדיליץ, פסקה 17 (03.04.2017)). ככל שהנאשם נותר במעצר זמן ארוך יותר, כך תשתנה נקודת האיזון בין שני אלה, ותגבר הנטייה לשחררו לחלופת מעצר. בענייננו, נקודת האיזון נוטה במלוא עוצמתה לטובת הגנה על שלום הציבור ובטחונו, ובתוך כך - שלום המתלונן ובני משפחתו.

28. לאחר שניתנה החלטת בית משפט זה בבש"פ 5627/22, הוגשו שלושה תסקירים בעניינו של העורר. בית

המשפט המחוזי נתן כל אפשרות לעורר להפריך את חזקת המסוכנות החלה לגביו, והורה על הגשת תסקיר שלישי. זאת, על אף שבתסקיר הראשון ובתסקיר השני לא בא שירות המבחן בהמלצה לשחרר את העורר לחלופת מעצר. לאחר שהוגש התסקיר השלישי, במסגרתו ציין שירות המבחן כי הוא מצא את המפקחים המוצעים מתאימים, הורה בית המשפט המחוזי על שחרור העורר לחלופת מעצר, תוך שנקבעו תנאים לצורך כך. תנאים אלו נועדו להבטיח, כי על אף המסוכנות הרבה הנשקפת מהעורר, יהיה בכוחה של חלופת המעצר שנקבעה לאיין את מסוכנותו. בשל כך, לא מצאתי כי אלו מכבידים על המידה; ולא מצאתי מקום להתערב בהם.

29. ככל שהעורר יחפוץ בשלב זה או אחר של ההליך שיבחנו שוב התנאים שנקבעו לשחררו לחלופת מעצר - הדרך פתוחה בפניו לפנות לבית המשפט המחוזי בבקשה לעיון חוזר בהחלטתו.

30. בשל כל האמור, הערר נדחה.

ניתנה היום, י' בשבט התשפ"ג (1.2.2023).

ש ו פ ט